

JAARVERSLAG 2024



SF stichting van de Familieleden

Inhoudsopgave

Stichting van de Familieleden (SF).....	4
De naam van de instelling	4
Het RSIN/fiscaal nummer	4
Bank gegevens	4
Contactgegevens	4
De doelstelling.....	4
Beleidsplan.....	5
De bestuurssamenstelling.....	5
De namen van de bestuurders	5
Het beloningsbeleid	5
Preambule.....	6
Context: Mensenrechtenschendingen in Iran.....	7
Vrijheid van meningsuiting en de uitgebreide beperkingen in Iran	7
Onderdrukking van de rechten van vrouwen.....	7
De doodstraf.....	9
Toekomstperspectieven, hoop op verandering	10
I) Jaarlijkse Campagnes.....	11
Campagne Redden van levens.....	11
Onze andere campagnes	12
1. Hoofdpunten van onze eenjarige projecten tegen de georganiseerde mensenrechtenschendingen in Iran.....	16
2. Campagne voor de rechtvaardigheid 1988	20
3. Steun voor grote demonstraties in Parijs en Berlijn.....	20
4. Ondersteuning van onafhankelijke mediacampagnes om de stem van het Iraanse volk naar de wereld te brengen.....	20
5. Sturen van nieuws over en gevallen van mensenrechtenschendingen naar de Iraanse afdeling in de VN-commissaris voor de mensenrechten	20
II) Publicaties van de stichting	22
III) Sociale activiteiten en gelegenheden.....	27
1 - Deelname aan protestacties tegen executies in Iran in Den Haag – Amsterdam – Parijs – Brussel – Genève	27
2 - Deelname aan het kerstgebed en solidariteit met de families van martelaren en gevangenen van de Iraanse opstand	27
3 - Culturele gelegenheid voor de viering van Yalda.....	27
4 - Internationale Dag van de Mensenrechten – 10 december	27
5 - Tentoonstelling van vijf dagen ter herdenking van de Iraanse opstand - 15 september.....	27
6 - Culturele gelegenheid voor de viering van Nowruz – het Iraanse nieuwe jaar.....	28
7 - Programma ter herdenking van Internationale Vrouwendag van 8 maart	28

IV) Communicatie en PR	29
Mail shots en andere zendingen	29
Telemarketing en sociale oproepen.....	29
Website	30
V) Vrijwillige inzet – Steun vanuit de samenleving	31
Toewijzing van menskracht voor onze activiteiten	32
Bijlagen.....	33
Bijlage 1, Een kijk op de vrouwelijke politieke gevangenen die geen medische zorg krijgen	33
Grimmig mensenrechtenrecord in Iran	33
De status van vrouwelijke politieke gevangenen in Iran.....	33
Bijlage 2, De verdwenen wilde dieren van Iran: Een oproep tot actie.....	37

Stichting van de Familieleden (SF)



SF stichting van Familieleden

De naam van de instelling

Stichting van de Familieleden

Stichting van de Familieleden is opgericht op 31-03-2004.

Het RSIN/fiscaal nummer

ANBI Dossier nr.: 54280

RSIN: 816815173

Fiscaalnummer: NL 816815173 B01

Geregistreerd bij de Kamer van Koophandel onder nummer: 27266411

Bank gegevens

Incassant ID: NL21ZZZ27266411000

ING Bank: NL76INGB0003012442 BIC: INGBNL2A

Contactgegevens

Bezoek adres:

Bordewijklaan 62

2591 XR Den Haag

Correspondentieadres:

Postbus 304

2501 CH Den Haag

Tel: 070-3561001

E-mail: info@stfa.nl

Website: www.stfa.nl

De doelstelling

De mensenrechtensituatie in Iran is sinds de machtsovername van het theocratische bewind in Iran in 1979 ernstig verslechterd. De vrijheid van meningsuiting wordt met de voeten getreden.

Vooraf vrouwen, journalisten en etnische en religieuze minderheden zijn slachtoffer van executies, martelingen, opsluitingen zonder proces en discriminatie op alle gebied.

SF wil de stem zijn van slachtoffers in en buiten Iran en wil hen ondersteunen en beschermen, en vraagt aandacht voor deze desastreuze situatie. Ook wil SF de band tussen Nederlanders en Iraniërs bevorderen en solidariteit voor slachtoffers vergroten.

Beleidsplan

- Het bevorderen van de fundamentele mensenrechten in Iran zoals deze zijn vastgelegd in de internationale verdragen en conventies.
- Het bewaken van de uitvoering van de rechten van de mens volgens de Conventie van Geneve voor alle Iraanse dissidenten en voorstanders van de SF; het inzetten van juridische dienstverleners, het ontwikkelen van initiatieven in bedrijven c.q. scholen, mobilisatie van mensenrechtenorganisaties.
- Het organiseren van werkcolleges, bijeenkomsten, demonstraties, herdenkingen, gebedsdiensten, tentoonstellingen, lezingen, persconferenties en het publiceren en verspreiden van artikels via brochures, tijdschriften, internet of andere media.
- Het verrichten van alle verdere handelingen, die in de ruimste zin van het woord voor de mensenrechten van Iraniërs in en buiten Iran bevorderlijk kunnen zijn.
- De stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door donaties alsmede door de opbrengsten van diverse activiteiten als hierboven beschreven.

De bestuurssamenstelling

Het bestuur is als volgt opgesteld:

- Voorzitter
- Secretaris
- Bestuurslid

De namen van de bestuurders

ANBI uitzondering regel: Van de belastingdienst kan ontheffing worden verleend, als publicatie van de namen van de bestuurders voor hen of voor hun familie veiligheidsrisico vormt.

STFA heeft een aanvraag voor een ontheffing bij de belastingdienst ingediend.

Aangezien familieleden van de bestuurders, vrijwilligers en actieve leden van de stichting in hun thuisland Iran het gevaar lopen opgepakt en vervolgd te worden, zullen namen niet op de website gepubliceerd worden en alleen om die bijzondere redenen.

Het beloningsbeleid

Geen van de leden of actieve ondersteuners van de Stichting van de Familieleden ontvangt een beloning. SF is immers voor en door vrijwilligers opgezet. Dit beleid is altijd zo geweest. Ook zijn er geen subsidies aangevraagd noch ontvangen. De stichting is geheel afhankelijk van donaties.

Preambule

Beste vrienden en supporters van Stichting van de Familieleden (SF)

Namens de leden van onze stichting wil ik jullie hartelijk bedanken voor jullie onschatbare steun dit jaar. Jullie betrokkenheid, energie en toewijding hebben ons in staat gesteld om onze projecten voort te zetten en zelfs nieuwe stappen te zetten. Het is dankzij jullie dat we onze missie hebben kunnen vervullen en een betekenisvolle impact hebben kunnen maken op het gebied van mensenrechten.

Jullie steun was niet alleen praktisch en materieel, maar ook een bron van kracht en inspiratie. Elk advies, elke handreiking en elke daad van medeleven heeft bijgedragen aan de vooruitgang die we hebben geboekt. Jullie rol in dit proces is van essentieel belang geweest en elke beslissing die we hebben genomen is mede dankzij jullie steun en vertrouwen mogelijk geworden.

In 2024 hebben we niet alleen grote vooruitgangen geboekt, maar we hebben ook onze kracht en vastberadenheid verder ontwikkeld. Ondanks de uitdagingen en de onvoorspelbare omstandigheden, hebben we samen succes behaald door samenwerking, geduld en hard werken. De steun van iedereen, van degenen die ons raad en daad hebben geboden, tot degenen die ons met hun liefde en vertrouwen hebben omarmd, heeft het mogelijk gemaakt om verder te kijken en grotere verantwoordelijkheden aan te nemen.

Wij zullen deze ervaringen meenemen in ons werk in 2025, vastbesloten om nog meer te bereiken op het gebied van mensenrechten. De uitdagingen blijven, maar met jullie steun en betrokkenheid kunnen we onze projecten verder versterken en onze dromen van gerechtigheid en vrijheid dichterbij brengen.

Met de kracht die jullie ons geven, gaan we het nieuwe jaar tegemoet met hernieuwde energie, vastbesloten om te blijven strijden voor een rechtvaardige toekomst. Jullie steun heeft ons dichterbij onze doelen gebracht, en samen zullen we verder werken aan een betere wereld voor de mensen in Iran en daarbuiten.

Op 8 december vierde de wereld de vrijheid van het Syrische volk en de opening van de deuren van zijn gruwelijke gevangenissen. Ook wij beschouwen onszelf als deelgenoot van deze dag van vrijheid en hopen dat de dag van vrijheid voor het Iraanse volk en de opening van de deuren van de gruwelijke gevangenissen van het Iraanse regime snel zal komen.

Ik schud jullie allemaal van harte de hand en kijk ernaar uit om samen met jullie het nieuwe jaar in te gaan. Jullie hebben ons geholpen onze dromen waar te maken, en voor die steun ben ik enorm dankbaar.

Met oprechte dankbaarheid,

Mw. Nahid Dashiry

Context: Mensenrechtenschendingen in Iran

Onder het religieuze dictatoriale regime van Iran is er een systematische schending van mensenrechten die een alomvattende en complexe uitdaging vormt.

Met een focus op de schendingen van mensenrechten door de leiders van de religieuze dictatuur in Iran, behandelen we onderwerpen zoals de onderdrukking van vrijheden, de toename van terechtstellingen, discriminatie tegen aanhangers van andere religies en etnische groepen, en de slechte situatie van vrouwenrechten.

Vrijheid van meningsuiting en de uitgebreide beperkingen in Iran

De onderdrukking van mensenrechten in Iran:

1. **Beperkingen op de media en onderdrukking van journalisten en mediactivisten:**
De media staan onder strikte staatscontrole, en alleen staatsgebonden organisaties mogen actief zijn. Onafhankelijke journalisten en activisten worden vaak gearresteerd en gevangen gezet voor het onthullen van systemische corruptie, het bekritisieren van overheidsbeleid of het publiceren van feiten.
2. **Internet, een van de belangrijkste tools voor vrijheid van meningsuiting, is in Iran sterk beperkt.** Sociale platforms zoals X, Facebook, Telegram en YouTube worden geblokkeerd, en de regering gebruikt technologieën om de toegang tot informatie te controleren.
3. **De algehele uitschakeling van internet is een van de onderdrukkingsmethoden van de overheid.** Tijdens massaprotesten, zoals de protesten van november 2019, heeft de regering het internet volledig afgesloten om de organisatie van protesten en de verspreiding van berichten over de slachting van mensen en jongeren te voorkomen.

Onderdrukking van de rechten van vrouwen

a) **Discriminerende wetten tegen vrouwen**

De rechten van vrouwen worden systematisch geschonden in het systeem van de Vali-e-Faqih. Wetten met betrekking tot erfenis, kinderopvang en echtscheiding zijn sterk nadelig voor vrouwen. Vrouwen worden ook geconfronteerd met talloze beperkingen op werk en politiek.

b) **Verplichte hijab en wijdverspreide protesten**

Een van de belangrijkste symbolen van de onderdrukking van vrouwen in Iran is de verplichte hijab, die door de regering wordt opgelegd. Deze beleidsmaatregel begon met de komst van Khomeini aan de macht en is altijd gepaard gegaan met verzet van vrouwen. De wijdverspreide protesten tegen deze maatregel geven blijk van de diepe onvrede in de samenleving over deze beperkingen.

c) **De wet op hijab en fatsoen**

Een nieuw instrument van religieuze dictatuur voor de onderdrukking van vrouwen en controle over de samenleving
De Islamitische Republiek Iran heeft altijd de verplichte hijab gebruikt als een van de ideologische pilaren van haar regime.

De verplichte hijab werd vanaf het begin van Iraanse regime ingevoerd en werd een symbool van de onderdrukking van vrouwen.

Het hoofddoel van de wet: onderdrukking van vrouwen als een vooruitstrevende kracht voor sociale veranderingen, sociale controle (het creëren van een verstikkende sfeer in de samenleving) en de terechtstelling van vrouwen.

De doodstraf

De doodstraf als een van de meest controversiële en extreme vormen van straf, is niet alleen onrechtvaardig vanuit ethisch perspectief, maar ook vanuit mensenrechten- en sociaal oogpunt niet te rechtvaardigen. Deze straf, die streng door het regime wordt opgelegd, schendt direct het recht op leven, een van de fundamentele mensenrechten. Bovendien heeft de uitvoering van de doodstraf voor de familie van de veroordeelde aanzienlijke economische, sociale en psychologische gevolgen, die vaak over het hoofd worden gezien.

Schending van het recht op leven en mensenrechten: Volgens artikel 3 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (UVRM), "heeft ieder individu het recht op leven, vrijheid en persoonlijke veiligheid." Het toepassen van de doodstraf schendt direct dit fundamentele recht. Artikel 6 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten (IVBPR) stelt bovendien dat "het recht op leven inherent is aan ieder mens en dit recht mag niet willekeurig worden geschonden." Veel mensenrechtenorganisaties, waaronder Amnesty International en Human Rights Watch, beschouwen de doodstraf als een onmenselijke, wrede en vernederende straf die in strijd is met de principes van menselijke waardigheid.

Sociale en psychologische gevolgen: De doodstraf berooft niet alleen de veroordeelde van het leven, maar veroorzaakt ook ernstige schade aan zijn of haar familieleden en nabestaanden. Het verlies van een familielid door de doodstraf leidt tot zware psychologische druk en financiële en sociale problemen voor de nabestaanden. Deze negatieve effecten kunnen leiden tot een toename van sociale ongelijkheid en een vicieuze cirkel van armoede en onrechtvaardigheid.

Mislukking in afschrikking en toename van geweld: De toename van het aantal executies in Iran heeft aangetoond dat de doodstraf geen effectief afschrikkend effect heeft op criminaliteit. Het regime neemt deze maatregelen enkel om angst en terreur in de samenleving te creëren. De toename van protesten en hun radicalisering toont aan dat de regeringsleiders hebben gefaald in het beheersen van de protesten, en de toename van de doodstraf heeft de intensiteit van de protesten alleen maar vergroot.

Schending van de rechten van gevangenen en rechtszekerheid: In veel gevallen worden de rechten van gevangenen geschonden tijdens hun detentie, ondervraging en rechtsgang. Volgens de fundamentele principes van een eerlijk proces heeft ieder individu het recht om een advocaat naar keuze te hebben en mag hij of zij niet gedwongen worden om onder marteling bekentenissen af te leggen. Helaas worden in het rechtssysteem van de Islamitische Republiek Iran veel doodvonnissen gebaseerd op gedwongen bekentenissen en marteling, wat in strijd is met artikel 5 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (UVRM) en artikel 7 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten (IVBPR). Deze artikelen benadrukken dat niemand onder marteling of onmenselijke, wrede of vernederende straffen mag worden gesteld.

Gebrek aan toegang tot onafhankelijke en professionele advocaten: Een van de belangrijkste problemen in het rechtssysteem van Iran is het gebrek aan toegang tot onafhankelijke en professionele advocaten voor gevangenen. De meeste gevangenen worden tijdens de ondervraging en rechtszaak beroofd van hun recht om een advocaat naar keuze te hebben. Wettelijke vertegenwoordigers kunnen vanwege het gebrek aan onafhankelijkheid en politieke druk niet effectief de belangen van hun cliënten verdedigen. Dit is een duidelijke schending van artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten (IVBPR), dat het recht op een eerlijk proces voor iedereen garandeert.

Toekomstperspectieven, hoop op verandering

De strijd voor mensenrechten in Iran is zwaar, maar is tot nu toe niet zonder resultaat gebleven. Jongeren en vrouwen over de hele samenleving zijn met moed en bewustzijn naar voren gekomen, en hebben de internationale gemeenschap een boodschap gestuurd dat verandering mogelijk is.

Stichting van de Familieleden (SF) is een mensenrechtenorganisatie in Nederland die zich richt op de afschaffing van de doodstraf in Iran en mensenrechtenverdedigers ondersteunt.

Naast het bevorderen van mensenrechten, steunt onze stichting projecten die gericht zijn op het beschermen en verbeteren van het milieu, met als doel een gezonde planeet voor toekomstige generaties.

I) Jaarlijkse Campagnes

Campagne Redden van levens

Spoedacties tegen de willekeurige arrestaties, martelingen en executies in Iran

In 2024 hebben we 30 spoedacties en oproepen georganiseerd voor het redden van levens en stoppen van executie.

Er werden boeken, films en posters van politieke gevangenen met de geschiedenis van burgersopstand in Iran en acties over stop executies, berichten van geheime executies van politieke gevangenen in alle gevangenissen in de maanden januari, februari, maart, mei, juli, augustus, september, oktober, november en december tentoongesteld.

Onze vereniging had ook de taak om de namen van politieke gevangenen en alle Iraanse burgers tussen studenten, docenten, kunstenaars enz. die vanwege de burgerlijke protesten en zonder wettelijke arrestatiebevel waren gearresteerd, te verzamelen. Ze zitten vast zonder proces en zekerheid en hun menselijke basisrechten worden hun ontnomen zoals beschikken over een advocaat en contact met de families. We verzamelden de namen van gevangenen die tijdens hun verblijf in de gevangenis zijn gemarteld en verminkt.

We ondersteunden actief de campagne om de executie van kinderen en jongeren onder de wettelijke leeftijd in Iran te voorkomen. Daarnaast steunden we de campagne tegen arrestaties en martelingen en de georganiseerde discriminatie jegens Baha'i, christenen en joden.

Deze uitgebreide campagne vond plaats door het mobiliseren van alle families van politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten in Nederland en in heel Europa. Deze lijst werd dagelijks bijgewerkt en we stuurden ons werkrapport naar internationale mensenrechtenorganisaties en de VN-Mensenrechtencommissaris.

Onze andere campagnes

20 december: Campagne tegen de opzettelijke vergiftiging van gevangenen in de beruchte Qezelhesar-gevangenis, die leidde tot vergiftiging en ernstige ziekte van meer dan 40 gevangenen. Dit was terwijl de cipiers de gevangenen dwongen besmet voedsel te eten als avondmaal, en ondanks de ernstige vergiftiging van de gevangenen onthield het Iraanse regime hun van elke medische behandeling.

Op **21 december** plaatste het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken de gevangenis van Qezelhesar op de lijst van sancties van Washington vanwege duidelijke schendingen van de mensenrechten.

16 tot 21 december: Straat- en huis-aan-huis campagne in Den Haag. Deze campagne werd uitgevoerd om mensenrechtenschendingen in Iran aan het licht te brengen en om bijdragen van mensen te verzamelen.

18 december: Spoedactie tegen de doodstraf van dhr. Rahim Barin die na 19 jaar gevangenisstraf en martelingen, in de Mahabad gevangenis werd geëxecuteerd.

15 december: Brief schrijven en spoedactie tegen de executie van 28 gevangenen in de gevangenissen Khorramabad, Jiroft en Adelabad in Shiraz. Dit betekent dat er elke 5 uur iemand wordt geëxecuteerd.

2 december: Spoedactie tegen de executie van twee vrouwen in het openbaar in de stad Ilam. Ze hadden geen advocaat en hun doodvonnissen werd uitgevaardigd zonder medeweten van hun familie.

29 november: Een oproep tot onmiddellijke straatacties en een petitie tegen de doodvonnissen in Iran. In november executeerde het Iraanse regime 131 mensen, onder wie zeven vrouwen en vier kinderen.

17 november: Campagne in de steden Nijmegen, Haarlem en Amsterdam tegen de doodvonnissen van zes politieke gevangenen in Iran. Deze campagne was tegen de doodvonnissen van gevangenen die ter dood zijn veroordeeld voor valse aantijgingen. In dit verband had de campagne 1000 handtekeningen verzameld en deze werden naar mensenrechtenorganisaties en ook de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten gestuurd en werd verzocht om deze executies te stoppen.

16 november: Campagne tegen martelingen in Iran. Het mollah-regime heeft op brute wijze een politieke gevangene genaamd Ghaffar Akbari gemarteld en vermoord. Hij werd drie weken lang gemarteld om deel te nemen aan gedwongen interviews.

7 november: Spoedactie om de levens van twee tieners te redden, namelijk Arvin Ghahramani, een Joodse jongeman die op 18-jarige leeftijd door het Iraanse regime werd gearresteerd en op 21-jarige leeftijd werd geëxecuteerd. Ook de 18-jarige Ismail Bargzaei, die op 16-jarige leeftijd werd gearresteerd. Ze werden geëxecuteerd zonder hun familie hiervan op de hoogte te stellen. Het onmenselijke regime van de mollahs heeft deze twee jongemannen geëxecuteerd, ondanks de wereldwijde protesten.

Campagne voor de vrijlating van een gevangene met een ernstige geestelijke beperking, die door het Iraanse regime in de gevangenis van Zanjan werd geëxecuteerd.

5 november: Spoedactie voor de vrijlating van de gevangengenomen docent mevrouw Masoumeh Askari in de Evin gevangenis. Zij werd gearresteerd vanwege een protestbijeenkomst van docenten in Teheran. Deze mensenrechtenactiviste lijdt aan chronische ziekten en ernstige

lichamelijke klachten, maar de autoriteiten van de gevangenis hebben haar medische zorg ontzegd. Zij heeft ook één kind en is het hoofd van het gezin.

3 november: Spoedactie tegen massa-executies in Iran. Deze campagne werd uitgevoerd tegen de executie van 11 mensen in de gevangenissen van Qezelhesar, Khorramabad, Ahar en Shiraz en Zanjan.

1 november: Campagne voor de onmiddellijke vrijlating van mevrouw Zeinab Haj Hashemi, een afgestudeerde vroedvrouw met een bachelorsdiploma in computerwetenschappen. Zij heeft kanker en werd door het Iraanse regime gearresteerd, omdat zij een sportclip op haar Instagram-pagina had gepubliceerd. Zij zit al ruim twee maanden in isoleercel en haar toestand is zeer zorgwekkend. In deze urgente campagnes riepen we de internationale gemeenschap op om onmiddellijk actie te ondernemen voor de onderstaande drie punten:

- a) Veroordeling van het toepassen van de doodstraf, inspanningen om executies wereldwijd te stoppen, met name voor minderjarigen en kwetsbare personen.
- b) Verantwoording eisen: druk op Iraanse autoriteiten om martelingen te beëindigen en eerlijke processen voor alle gevangenen te garanderen.
- c) Ondersteuning van slachtoffers en families: het bieden van middelen en platforms voor families van slachtoffers om gerechtigheid te zoeken en bewustzijn te creëren over deze schendingen.

15 oktober: Campagne om de executie van zes politieke gevangenen in Vakilabad gevangenis te voorkomen en de brief van hun families doorsturen naar bevoegde internationale autoriteiten. Middels deze brief wilden wij de families van de gevangenen, die door de arrogante machthebbers gevangen worden gehouden, een hart onder de riem steken. Wij zijn net als onze dierbaren slachtoffers van onrecht, iets dat u zich misschien niet eens kunt voorstellen. Het is inmiddels 8 tot 10 jaar dat we onze geliefden missen, en daarbij komt nog de ellendige economische situatie die de dieven van het regime ons hebben opgelegd. De executie van onze onschuldige kinderen moet worden voorkomen.

7 oktober: Campagne tegen de executie van zes jongeren die ter dood zijn veroordeeld in de zaak Ekbatan (wooncomplex in Teheran).

27 september: Campagne voor de vrijlating van mevrouw Mozhddeh Fallahi, die door agenten van het Iraanse regime werd gearresteerd omdat ze christen is. Ze ging naar de gevangenis om een van haar vriendinnen op borgtocht vrij te krijgen.

12 september: Campagne tegen wijdverspreide arrestaties van Baha'i in verschillende steden in Iran. Begin september werden tien Bahá'í-vrouwen veroordeeld tot in totaal 90 jaar gevangenisstraf, inbeslagname van hun bezittingen en sociale uitsluiting.

Deze Bahá'í-vrouwen zijn: Bahareh Lotfi, Parastu Hakim, Yeganeh Roohbakhsh, Mojgan Shahrezaei, Shana Shoghifar, Neda Emadi, Neda Badakhsh, Arezo Sobhanian, Negin Khademi en Yeganeh Aghaji. De belangrijkste beschuldiging tegen deze Bahá'í-vrouwen is dat ze cursussen Engels, schilderen, muziek, yoga en ook natuurkampen voor kinderen en tieners hebben georganiseerd.

3 september: Solidariteitscampagne met de families van de martelaren van de opstand van 2022 die onlangs door het Iraanse regime zijn gearresteerd.

1 september: Campagne voor de vrijlating van politieke gevangene, de heer Mohammad Najafi, mensenrechtenactivist en advocaat. Hij is meerdere malen gearresteerd en veroordeeld tot gevangenisstraffen vanwege zijn verdediging van de rechten van de mens. Hij werd in het voorjaar van 2023 zonder voorafgaande kennisgeving overgeplaatst van de gevangenis van Arak naar de Evin gevangenis. De heer Najafi zit momenteel een straf van 17 jaar en 3 maanden uit in de Evin gevangenis.

27 augustus: Campagne voor de vrijlating van politieke gevangene, mevrouw Kowsar Dehbanzadeh. Kowsar werd gearresteerd door het Iraanse regime tijdens burgerprotesten en haar familie vraagt hulp van alle internationale organisaties voor haar vrijlating.

9 augustus: Campagne tegen mensenrechtenschendingen in Iran, het Iraanse regime heeft vrouwelijke gevangenen gekruisigd in de Vakilabad gevangenis in Mashhad. De misdadige agenten van het regime verwondden en kruisigden vrouwelijke gevangenen die protesteerden tegen de extreme hitte en het gebrek aan water in de gevangenis. Onze campagne heeft opgeroepen aan de internationale instanties en de VN-rapporteurs om druk uit te oefenen op het regime. We hebben ook een tentoonstelling en straatactie in Amsterdam gehouden.

8 juli: Campagne tegen de doodstraf voor vrouwen in Iran genaamd Pakhshan Azizi en Sharifeh Mohammadi.

10 juni: Solidariteitscampagne met gevangengenomen vrouwen in Iran, mensenrechtenactivisten en politieke gevangenen, protestcampagne om het leven te redden van politiek gevangene Zeinab Jalalian, die na 16 jaar gevangenisstraf nog geen dag verlof heeft gekregen.

17 mei: Solidariteitscampagne met de families van degenen die onlangs in Iran zijn gearresteerd, en met de families van de massaexecuties in 1988.

10 april: Spoedactie om het leven van ingenieur Mahmoud Mehrabi te redden. Dhr. Mehrabi is gearresteerd en gemarteld omdat hij corruptie door autoriteiten van het regime aan het licht heeft gebracht. Wij riepen internationale instanties, met name de VN-rapporteur voor de mensenrechten op om druk uit te oefenen om zijn doodvonnis in te trekken.

22 maart: Campagne tegen de onderdrukking van vrouwen in Iran duurde twee weken. Deze campagne ontstond naar aanleiding van de moord op een jong meisje genaamd Negar Karimian, die werd doodgeschoten door agenten van het regime.

20 maart: Campagne om de doodstraf van de heer Tomaj tegen te houden door een spoedactie, petitie en brieven schrijven om de doodstraf in te trekken.

10 maart: Twee weken lang werd een spoedactie tegen marteling gevoerd. Politieke gevangene Mehran Akrami werd doodgemarteld in de gevangenis in de stad Saqqez. Dit gebeurde terwijl het misdadige regime, na het plegen van deze misdaad, het lichaam van de jongeman niet teruggaf aan zijn rouwende familie. Volgens een verpleegster waren er verwondingen zichtbaar op het achterhoofd van Mehran en boven zijn wenkbrauwen en waren er breuken zichtbaar op zijn neus, oren, mond en schedel.

20 februari: Campagne voor de vrijlating van de gevangen student Ali Ramezani, winnaar van de Wereldolympiade voor micro-elektronica. Hij werd gearresteerd vanwege zijn activiteiten voor milieu en zit vast zonder advocaat in barre omstandigheden.

3 februari: Campagne voor de vrijlating van de ter dood veroordeelde politieke gevangene, de heer Shahab Nadali in de Evin gevangenis.

31 januari: Campagne tegen de marteling en moord op de student Sepehr Shirani in de Zahedan gevangenis. De moord op deze student veroorzaakte een golf van woede. De campagne roept op

tot het doorverwijzen van de zaak van het Iraanse regime naar de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

23 januari: Campagne tegen wreedheid in Iraanse gevangenissen. De cipiers van de Evin gevangenis dwongen politieke gevangenen toe te kijken hoe de vingers van een gevangene met een guillotine werden geamputeerd.

Ook werd op deze dag een campagne gelanceerd tegen de executie van Mohammad Ghobadlo, een jonge rebel die tijdens de opstand van 2022 werd gearresteerd en door het regime werd geëxecuteerd zonder zijn advocaat en familie op de hoogte te stellen.

In dit verband vroeg onze vereniging nadrukkelijk druk uit te oefenen op de middeleeuwse dictatuur van de mullahs en tot het redden van levens van politieke gevangenen.

1. Hoofdpunten van onze eenjarige projecten tegen de georganiseerde mensenrechtenschendingen in Iran

1- Internationale juridische campagne om executies in Iran te stoppen

In 2024 hebben we ons vooral gericht op de juridische campagne om executies te stoppen. Onze belangrijkste eis is de onvoorwaardelijke vrijlating van vrouwen, kinderen, studenten, advocaten, schrijvers en de vrijlating van moeders, en de vrijlating van alle mensenrechtenactivisten en politieke gevangenen wier levens in gevaar zijn of diegenen die worden vervolgd door de Iraanse overheid.

Deze campagne was onze langste en meest waardevolle sociale activiteit met het publiek. De internationale campagne om de uitvoering van de doodstraf te stoppen heeft drie belangrijke doelen op haar agenda gezet, namelijk:

- het verzoek aan internationale instanties om Iraanse gevangenen te bezoeken;
- oproepen van internationale gemeenschappen om een einde te maken aan de brute doodstraffen in Iran;
- verwelkomen van de missie van de Commissie voor Waarheidsbevinding in Iran.

Deze commissie heeft ook tot taak bewijsmateriaal te verzamelen over de mensenrechtenschendingen, met als doel de verantwoordelijken te identificeren en te vervolgen.

Onderzoeken moeten de 'genderaspecten van overtredingen' omvatten en vereisen dat onderzoekers bewijsmateriaal van dergelijke overtredingen verzamelen, samenstellen, analyseren en bewaren, zodat de daders in de toekomst vervolgd kunnen worden.

Verklaring van 40 politieke gevangenen in Evin tegen de toename van doodvonnissen

Veertig politieke gevangenen uit de Evin gevangenis hebben een verklaring uitgebracht waarin zij hun steun betuigen aan de gevangenen die tot de dood zijn veroordeeld. Ze roepen alle lagen van de samenleving op om op elke mogelijke manier tegen de uitvaardiging van doodvonnissen protest aan te tekenen. Deze gevangenen wijzen op de aanzienlijke toename van het aantal doodvonnissen tegen politieke gevangenen in de afgelopen twee jaar en veroordelen de vonnissen die zijn uitgesproken tegen Abolhasan Montazeri, Pouya Ghaffari, Vahid Bani-Amirian, Babak Alipour, Mohammad Taghavi en Akbar (Shahrokh) Daneshvarkar.

Volledige tekst van de verklaring:

"De opstand (van 2022) wordt beschouwd als een van de belangrijkste hoofdstukken in de bevrijdingsstrijd van het Iraanse volk. Deze opstand heeft de fundamenteën van het heersende regime zodanig wankel gemaakt, dat het geen andere keuze heeft dan de repressie te intensiveren in verschillende vormen.

De exponentiële toename van het aantal doodvonnissen voor politieke gevangenen in de afgelopen twee jaar herinnert ons niet alleen aan de onderdrukking in de jaren '80, maar is ook een teken van de angst en paniek van de politieke machthebbers voor de opstandige en rechtvaardigheidszoekende samenleving van Iran.

Het collectieve doodvonnis voor zes politieke gevangenen, namelijk Abolhasan Montazeri, Pouya Ghaffari, Vahid Bani-Amirian, Babak Alipour, Mohammad Taghavi en Akbar (Shahrokh) Daneshvarkar, werd uitgesproken terwijl kort geleden een groep jonge mensen, bekend als de 'Bachehaye Ekbatan' (de kinderen van Ekbatan), eveneens met de doodstraf werd geconfronteerd. Naast deze collectieve doodvonnissen, bevinden zich sinds het begin van het jaar (2024) andere politieke gevangenen, zoals Pakhshan Azizi, Variéshe Moradi, Shahryar Bayat, Behrouz Ehsani, Mahdi Hosseini en Mohammad-Javad Vafae-Sani, in de gevangenis, terwijl zij ook het dreigende gevaar van de doodstraf boven hun hoofd hebben hangen. Wij, de politieke gevangenen in de Evin gevangenis, verklaren ons verzet tegen de doodstraf als strafmaatregel in de meest fundamentele zin, en uiten onze steun aan alle politieke en ideologische gevangenen die geconfronteerd worden met de doodstraf.

Wij geloven dat bevrijdingsstrijd de collectieve solidariteit vereist om mensenrechten te verdedigen, en dat het noodzakelijk is om een sociale weerstand te vormen tegen de uitvaardiging van de doodstraf. Wij roepen het Iraanse volk, van alle sociale lagen, op om samen met de politieke gevangenen op elke mogelijke manier tegen deze onmenselijke en reactionaire vonnissen te protesteren. Vandaag is het tijd om op straat te staan tegen de doodstraf. Het is tijd om het leven van politieke gevangenen te redden, het is tijd voor een 'nee tegen de doodstraf'."

Rapport over de kritieke situatie van zieke en oudere politieke gevangenen in Evin gevangenis, sectie 4

Dit rapport weerspiegelt het lijden en de stem van oudere politieke gevangenen in de Evin gevangenis, wiens "recht op leven" en "recht op gezondheid" zijn ontnomen in slechts één van de gevangnissen van het Iraanse regime, door onderdrukking en repressie.

De gevangenen in sectie 4 van de Evin gevangenis worden geconfronteerd met opzettelijke verwaarlozing van hun kritieke gezondheidstoestand als gevolg van de onderdrukkende en meedogenloze beleidsmaatregelen van het heersende dictatoriale regime in Iran. Deze ontzeggingen zijn een duidelijke vorm van lichamelijke en geestelijke marteling. Dit rapport behandelt slechts een klein deel van het pijnlijke verhaal van de beperkingen die opgelegd worden aan zieke gevangenen die beroofd zijn van hun recht op behandeling.

Attaollah Zafar, 82 jaar oud, die lijdt aan hartfalen, wordt ondanks zijn gevorderde leeftijd en slechte medische toestand onder druk gezet om "berouw" te tonen. Hij was eerder vrijgelaten vanwege zijn onhoudbare lichamelijke toestand, maar is nu opnieuw naar de Evin gevangenis teruggebracht.

Ibrahim Ghodratollah, 94 jaar oud, lijdt aan ernstige Alzheimer en werd naar de Evin gevangenis gebracht, waar hij niet in staat is zich dagelijkse zaken te herinneren. Het vasthouden van hem in de gevangenis is een flagrant geval van marteling en gebrek aan respect voor de menselijke waardigheid.

Abdolhasan Montazeri, 67 jaar oud, een politieke gevangene die tot de doodstraf is veroordeeld, lijdt aan meerdere ziektes zoals diabetes, hartziekte en een hernia in de borstkas. Hij is al zes maanden zonder noodzakelijke chirurgie. Deze uitgestelde behandeling vormt een ernstig gevaar voor zijn leven.

Seyed Javad Manbari, 62 jaar oud, heeft een geschiedenis van meerdere operaties en heeft dringend prostaat chirurgie nodig, maar wordt genegeerd door de gevangenisautoriteiten in Evin voor medische zorg.

Mohammadali Mahmoudi, 55 jaar oud, lijdt aan leukemie. Door de omstandigheden in de Evin gevangenis is zijn ziekte verergerd, en artsen hebben verklaard dat zijn verblijf in de gevangenis gelijkstaat aan marteling.

Reza Rezaei, 31 jaar oud, lijdt aan epilepsie en motorische beperkingen, heeft een dringende operatie nodig, maar de opgelegde beperkingen hebben zijn operatie uitgesteld tot het einde van zijn gevangenisstraf. Deze actie is een duidelijke vorm van spelen met de gezondheid en het leven van een mens.

Kamran Rezaiefar, 59 jaar oud, lijdt al maanden aan ernstige spijsverteringsproblemen en pijn, en wordt om financiële redenen en door herhaalde sluitingen van de gevangenispreventies gehinderd om medische onderzoeken te ondergaan.

Meyr Younesi, 70 jaar oud, is door de pijn van een hernia-operatie en doofheid in één oor beroofd van de noodzakelijke zorg en wordt ernstig gehinderd door pijn die zijn bewegingen belemmert.

Het Iraanse regime speelt met het leven van deze gevangenen door hun gezondheid, vooral die van politieke gevangenen en ouderen, volledig te negeren. Dit gedrag is een voorbeeld van ernstige mensenrechtenschendingen die de gezondheid en het leven van gevangenen in Iraanse gevangenissen bedreigen.

Wij roepen de internationale mensenrechtenorganisaties op tot onmiddellijke actie om de situatie van de gevangenen, vooral de zieke gevangenen in Iraanse gevangenissen, aan te pakken. Ongetwijfeld zal de dag komen waarop de deuren van de Iraanse gevangenissen opengaan, zoals die van de dictaturen van de Assad-familie en de Saydnaya gevangenis.

Het gevangen nemen van zieken in de Evin gevangenis, vooral degenen die lijden aan ernstige ziekten, is een duidelijke schending van de fundamentele principes van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Deze handeling is niet alleen onmenselijk en immoreel, maar het is ook in strijd met veel bepalingen van deze verklaring.

Enkele van de belangrijkste artikelen die door deze handeling worden geschonden, zijn:
Recht op leven (Artikel 3): Dit artikel stelt duidelijk dat iedereen het recht heeft op leven. Het opsluiten van zieke mensen, vooral in omstandigheden waar geen toegang is tot passende medische zorg, schendt dit fundamentele recht.

Verbod op marteling en onmenselijke behandeling (Artikel 5): Dit artikel verbiedt elke vorm van marteling of onmenselijke, wrede of vernederende behandeling of straf. Het opsluiten van zieke mensen in ongeschikte omstandigheden zonder toegang tot medische zorg kan als marteling of onmenselijke behandeling worden beschouwd.

Gelijkheidsbeginsel (Artikel 7): Dit artikel stelt dat alle mensen gelijk voor de wet zijn en recht hebben op gelijke bescherming zonder discriminatie. Het gevangen nemen van zieken vanwege hun ziekte is een vorm van discriminatie.

2. Campagne voor de rechtvaardigheid 1988

Vanaf 2020 selecteerde onze stichting de lobbycampagne uit 1988 als één van haar projecten van het jaar. Dit project betrof het proces tegen een oorlogsmisdadiger van het Iraanse regime in Zweden. Omdat wij slachtoffers zijn van het regime, was dit project erg motiverend en bood het ons een platform om de georganiseerde massamoord in Iran, met name in 1988 en 1981, aan de wereld kenbaar te maken. De verdachte in deze zaak werd in Zweden veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf, maar vanwege de verzoeningspolitiek van het Westen ten opzichte van het Iraanse regime werd deze oorlogsmisdadiger in juni 2024 uitgeleverd aan de Islamitische Republiek. En het Iraanse regime bespote de wereldwijde activiteiten van alle gerechtigheidszoekers vanwege deze schandelijke deal. Wij zijn ervan overtuigd dat ons juridische werk waardevol en historisch is en dat we de internationale gemeenschap hebben kunnen informeren over het lijden en de pijn die het Iraanse volk al 40 jaar lang doorstaat. Het is dan ook zeker zo dat deze oorlogsmisdadiger en alle verantwoordelijken voor het massamoord en de executies ter verantwoording moeten worden geroepen voor hun daden in een rechtbank. Die dag is heel dichtbij.

3. Steun voor grote demonstraties in Parijs en Berlijn

Onze vereniging was één van de sponsors van de grote demonstraties in februari in Parijs en Berlijn tegen de mensenrechtenschendingen in Iran.

4. Ondersteuning van onafhankelijke mediacampagnes om de stem van het Iraanse volk naar de wereld te brengen

Onze stichting steunt onafhankelijke media die documentaire reportages produceren en schrijven die het regime van de mullahs aan de kaak stellen en de stem van het volk en de revolutie van het Iraanse volk weergeven.

Dit is een ongeëvenaarde steun voor de opstand van vrouwen, meisjes en jongeren wier levens op het spel staan in de gevangenissen van het regime voor vrijheid en verandering in Iran.

5. Sturen van nieuws over en gevallen van mensenrechtenschendingen naar de Iraanse afdeling in de VN-commissaris voor de mensenrechten

De 71^e resolutie van de Verenigde Naties, waarin de mensenrechtenschendingen door het religieuze fascisme in Iran worden veroordeeld, werd op 19 december 2023 met een meerderheid van stemmen aangenomen door de Algemene Vergadering.

Deze resolutie weerspiegelt slechts een deel van de talloze misdaden die het Iraanse regime heeft begaan, maar het getuigt van een wereldwijde consensus tegen een regime dat geen enkele waarde hecht aan erkende mensenrechten- beginselen en normen en deze consequent op de meest flagrante wijze schendt.

In Iran is een regime van executies en massamoorden aan de macht dat voortdurend alle artikelen van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens schendt. Iran onder het bewind van de mollahs is het meest uitgebreide gebied van permanente en geïnstitutionaliseerde onderdrukking van vrouwen, onder meer door het toestaan van geweld en discriminatie, door het opleggen van een verplichte hijab, en door het doden van meisjes omdat ze geen hijab dragen.

In dit opzicht is het van essentieel belang dat de internationale gemeenschap een consequent beleid voert om het klerikale regime uit de internationale gemeenschap te weren en de catastrofale zaak van mensenrechtenschendingen in Iran voor te leggen aan de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en de leiders moeten voor de rechter worden gebracht voor veertig jaar misdaden tegen de menselijkheid en genocide.

De immuniteit van deze misdadigers tegen vervolging is aanmoediging van hen tot meer executies, moorden, martelingen, oorlogszucht en terrorisme.

In plaats van verzoeningspolitiek met dit barbaarse regime, zou de internationale gemeenschap haar politieke en economische betrekkingen met dit regime afhankelijk moeten stellen van het beëindigen van de martelingen en executies van gevangenen en vermoorden van demonstranten.

Successen

Uitgebreide en non-stop campagnes resulteerden in de tweede helft van 2024 in het intrekken van de doodstraf van Tomaj Salehi. Ook de doodstraf van Sharifeh Mohammadi is opgeschort.

II) Publicaties van de stichting

Doel: Het aan de kaak stellen van mensenrechtenschendingen in Iran en het oproepen tot het verdrijven van de religieuze dictatuur uit de internationale gemeenschap. Ook het ter verantwoording roepen van de daders van misdaden tegen de menselijkheid.

In 2024 heeft de stichting meerdere publicaties gerealiseerd, te weten:

1. Vier speciale bulletins over mensenrechtenschendingen in Iran - executie van vrouwen in Iran, arrestatie en marteling van families van politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten, mensenrechtenschendingen met betrekking tot vakbonden, leraren en verpleegkundigen.
2. Een maandelijks onderzoek tijdschrift over het feit dat meer dan drie miljoen kinderen in Iran geen toegang hebben tot onderwijs vanwege armoede en economische omstandigheden. Ook in dit maandblad werd aandacht besteed aan de situatie van kinderarbeiders. Deze kinderen worden door armoede gedwongen om van school te gaan en worden al op jonge leeftijd gedwongen om handarbeid en zwaar werk te verrichten in fabrieken. Het is opmerkelijk dat het Iraanse regime ook de executie van jeugdige delinquenten verdedigt. Dit is in strijd met internationale verdragen. Onze vereniging vraagt voortdurend de internationale gemeenschap om hulp, om een einde te maken aan de executies in het algemeen en in het bijzonder aan de executie van kinderen en roept ook op om een einde te maken aan geweld tegen kinderen.
3. Een maandelijks tijdschrift over de situatie van religieuze minderheden, met name Baha'i, die onder druk staan en gecontroleerd worden door het Iraanse Ministerie van Inlichtingen vanwege het uitvoeren van religieuze rituelen.
4. Een maandelijks tijdschrift over de situatie in Iraanse gevangenissen, met name vrouwengevangenissen en de onderdrukking en marteling van gevangenen, wat ertoe leiden dat gevangenen zelfmoord plegen of gek worden.

In Iran zijn meer dan 75 vormen van marteling toegepast op politieke gevangenen, waaronder de volgende veelvoorkomende vormen van marteling die gevangenen in gevangenissen ondergaan:

Geselen en slaan, ophangen, verbranden, scherpe voorwerpen in het lichaam steken, ze met heet metaal verbranden. De druk en marteling op vrouwen in gevangenissen gaat altijd gepaard met wreedheid en dubbele strengheid.

5. Een maandblad over armoede in Iran en de desastreuse gevolgen daarvan voor vrouwen, zie voorbeeld op pagina 18.

Voorbeeld van een publicatie:

Iran – Vrouwen – Catastrofale armoede

Iran is een land rijk aan welvaart en hulpbronnen, maar het behoort tot de slechtst presterende economieën ter wereld. Een blik op het leven van Iraanse vrouwen en de algemene bevolking toont aan dat het heersende regime onverenigbaar is met de uitvoering en handhaving van internationale normen en de standaarden van de 21ste eeuw.

Door wijdverspreide corruptie en wanbeheer door de overheidsautoriteiten, kampt Iran met ernstige inflatie, absolute armoede, hoge werkloosheid, een groeiende klassenkloof, een hoge armoedekloof en prijsstijgingen die wijzen op een nieuwe economische crisis.

Deze uitdagingen, het gevolg van de destructieve beleidsmaatregelen van het regime, hebben een alarmerende en zorgwekkende impact gehad op de algehele bevolking, met name op gezinnen, vrouwen en kinderen.

Als gevolg van de rampzalige beslissingen van het regime is het Iraanse volk terechtgekomen in een duistere wereld van armoede en ellende. Met elke voorbijgaande dag bevinden Iraanse vrouwen zich verder op een pad dat metaforisch wordt omschreven als de uitdagende omstandigheden die door de heersende mullahs worden opgelegd.

Het begrijpen van de oorzaak van de falende economie is essentieel. De studie van de armoede onder vrouwen in Iran vereist inzicht in het feit dat het beleid van de regering gericht is op het handhaven van haar eigen continuïteit. De spil van de dictatuur ligt in de Revolutionaire Garde, die diep betrokken is bij interne repressie en vermeend internationaal terrorisme. Met andere woorden, het regime maakt gebruik van binnenlandse onderdrukking van zijn volk en oorlogszuchtigheid in de regio om de macht in handen te houden. De middelen, rijkdom en economische potentieel van het Iraanse volk worden onevenredig gericht op het ondersteunen en versterken van de Revolutionaire Garde, die door alle middelen als een negatieve invloed wordt beschouwd.

Exploitatie en ernstige gevolgen van armoede voor vrouwen en meisjes

Armoede in Iran heeft extreem pijnlijke gevolgen voor vrouwen en meisjes.

Ondanks het feit dat vrouwen meer dan acht uur per dag achter naaimachines werken in lawaaierige en veeleisende omgevingen, ondergaan ze lichamelijke belasting, waaronder rugpijn en artritis in de nek. De lage lonen, samen met de zware arbeidsomstandigheden, zorgen ervoor dat zelfs een volledige werkmaand zonder pauzes niet voldoende is om het minimumloon van een werknemer te behalen. Dit plaatst hen meerdere cirkels onder de armoedegrens.

Vrouwen worden gediscrimineerd op de werkvloer, wat resulteert in lagere lonen en beperkte kansen. Een rapport van de staatswebsite Salaris 99 benadrukt de kloof in de werkgelegenheidscijfers tussen mannen en vrouwen in overheidsbedrijven en organisaties. Terwijl de werkgelegenheid voor mannen in deze entiteiten 74% bedraagt, is slechts 26% van de vrouwen in dienst. Vrouwen ondergaan ook lange werkuren, die soms meer dan 12 uur per dag bedragen, en ontvangen slechts 60% van het salaris van hun mannelijke collega's. Dit beleid dwingt hen in een precare bestaanssituatie, waardoor ze gedwongen worden om kortlopende en deeltijdse functies met de langste werkuren te accepteren.

De vergelijking met landen zoals de Verenigde Staten benadrukt het verschil in financiële vergoeding voor verpleegkundigen. Gegevens tonen aan dat verpleegkundigen in Iran niet adequaat worden vergoed voor hun werk. Zo verdient een verpleegkundige in de VS vierduizend dollar voor zeven uur werk, terwijl Iraanse verpleegkundigen schokkend slechts ongeveer 120 dollar verdienen voor 10 tot 12 uur werk, soms zelfs olopend tot 20 uur per dag.

Een verklaring van de woordvoerder van de lerarenbond toont een ander soort economische ongelijkheid aan. Het gemiddelde salaris van leraren ligt momenteel tussen de 7 en 9 miljoen toman, terwijl de armoedegrens wordt geschat op meer dan 20 miljoen toman.

Andere moeilijkheden voor vrouwen zijn onder meer het ontbreken van veiligheidsmaatregelen op de werkvloer. Massoud Heydari, de CEO van het staatsnieuwsagentschap ILNA, erkent eerlijk dat de arbeidsomstandigheden voor Iraanse werknemers aanzienlijk afwijken van de internationale normen, met een gebrek aan essentiële veiligheidsmaatregelen en noodzakelijke uitrusting. Vooral in de dienstverlenende sectoren, waar vrouwen overwegend werken, is het risico op ongevallen groter.

Tragische incidenten, zoals branden in werkplaatsen of ongevallen met stofsnijmachines, resulteren in ernstige verwondingen, waaronder het verlies van ledematen of, soms, dodelijke slachtoffers. Een verontrustende trend ontstaat waarin sommige werkgevers, die zich blijkbaar bewust zijn van de gevaarlijke omstandigheden, garanties van werknemers eisen. Deze onethische praktijk ontslaat de werkgever van verantwoordelijkheid in het geval van een ongeluk, en legt een zware last op de werknemers, die vaak zonder de juiste steun met de fysieke en emotionele nasleep worden geconfronteerd.

Een voormalig lid van de Raad voor Arbeidsgeschillen belichtte een verontrustend aspect van het juridische landschap dat van invloed is op vrouwelijke werknemers. In het geval van een ongeluk bevinden veel vrouwen zich in een precare situatie, waarbij ze juridisch niet kunnen worden vervolgd vanwege het gebrek aan verzekering.

Vrouwen die het hoofd van hun huishouden zijn, ondervinden ook veel moeilijkheden. Door factoren zoals verminderde werkzekerheid, een lager gemiddeld inkomen en verhoogde economische onzekerheid onder vrouwen onder de heerschappij van de mullahs, wordt de zwaarste last van de inflatie in de afgelopen jaren disproportioneel gedragen door vrouwelijke huishoudhoofden.

In een rapport over de gevolgen van de "inflatiegolf voor vrouwelijke huishoudhoofden" benadrukt het staatsnieuwsagentschap Rokna dat onder de huidige omstandigheden maar liefst 40 procent van de vrouwelijke huishoudhoofden in Iran, wat neerkomt op 1 miljoen 700 duizend mensen, onder de armoedegrens leeft. Deze schrijnende statistiek onderstreept de ernstige economische uitdagingen waarmee een aanzienlijk deel van de vrouwelijke huishoudens in het land wordt geconfronteerd.

Er kan worden geconcludeerd dat vrouwen het meest worden uitgebuit onder dit systeem en de onrechtvaardige omstandigheden.

De troosteloze wereld van armoede voor vrouwen in Iran gaat echter veel dieper. Het heeft vrouwen en meisjes gedwongen tot kinderarbeid, gedwongen huwelijken, kinderhuwelijken en vrouwenhandel. Jonge meisjes worden gedwongen hun opleiding te verlaten en op jonge

leeftijd te gaan werken. Om in hun zeer korte behoeften te voorzien, verkopen sommige zelfs lichaamsdelen of haar.

Een andere afschuwelijke tragedie die voortkomt uit armoede is het fenomeen van het verkopen van pasgeborenen en baby's. Een kinderrechtenadvocaat deelde een aangrijpend verhaal dat zich in Iran heeft voorgedaan van een verslaafde man die zijn vrouw drie keer tot zwangerschap dwong en de pasgeborenen vervolgens aan onbekenden verkocht. Schokkend genoeg werd tegen dezelfde vrouw die verder zwangerschappen wilde voorkomen, in het ziekenhuis gezegd dat ze toestemming van haar man nodig had.

Soms verkopen vrouwen zelfs hun baby's vooraf. Deze praktijken, waar het regime van wordt verdacht betrokken te zijn, zijn niet alleen onethisch maar ook illegaal en een ernstige schending van de mensenrechten.

Tragisch fenomeen van kinderarbeid, slapen op straat en het verkopen van nieren en andere lichaamsdelen

De exploitatie en betrokkenheid van kansarme vrouwen en kinderen bij het verzamelen van vuilnis is een verontrustende manifestatie van sociale en economische problemen. Alleen al in Teheran zouden er ongeveer 4.500 kinderarbeiders werkzaam zijn in de vuilnisverzamelsector. Door armoede worden veel kinderen in heel Iran gedwongen de school te verlaten om onder onmenselijke en onhygiënische omstandigheden te werken.

De verarming heeft geen andere optie gelaten dan voor daklozen, zelfs kinderen en vrouwen, om op straat in kartonnen dozen, in graven, onder bruggen en in bussen te slapen.

Ahmad Alavi, lid van de Culturele en Sociale Commissie van de Raad van Teheran, benadrukte een "nieuw fenomeen" waarin "niet-verslaafde mensen" in BRT-bussen op nachtroutes worden aangetroffen. Volgens ambtenaren van de gemeente Teheran hebben deze mensen "een legitiem uiterlijk en zijn geen drugsverslaafden; ze zijn zelfs in dienst." Deze mensen, die geen huur of hotelkosten kunnen betalen, kiezen ervoor om "de bus als slaapplek te kiezen" omdat deze een "veilige en warme" optie biedt tijdens koude nachten.

Het verkopen van organen voor een klein inkomen is een ander verschrikkelijk en schokkend fenomeen dat al jaren in Iran voorkomt. Deze mensen wenden zich tot deze optie uit armoede en om nog even te overleven. Het rapport van de krant Jahan-e Sanat van 12 april 2023 benadrukt de verontrustende toename van gevallen waarin mensen zich wenden tot het verkopen van lichaamsdelen, zoals nieren, lever, beenmerg, hoornvliezen en meer.

De vermelding van een bekende niermarkt in Teheran, die is uitgebreid naar de verkoop van andere lichaamsdelen, duidt op de ernst van de economische problemen waarmee de mensen in het land te maken hebben.

Zelfmoord is toegenomen en is steeds gebruikelijker geworden. Alleen al in de laatste achttien dagen van augustus 2023 werden minstens 13 zelfmoorden van tieners onder de 18 jaar geregistreerd in de provincie Koerdistan. Twee meisjes van 12 jaar uit Diwandarreh en Sardasht waren daaronder.

Vier decennia van overheidswanbeheer en de angst van de mullahs voor een nieuwe opstand Wanneer het Iraanse volk op vreedzame wijze probeert zijn mening te uiten tegen de ondraaglijke omstandigheden die het regime hen heeft opgelegd, wordt het snel geconfronteerd met geweld. Het regime beantwoordt hun eisen met slaan, uitzetting, intimidatie, marteling en/of arrestatie.

Pensioengerechtigden, leraren, verpleegkundigen en mensen uit verschillende lagen van de bevolking in Iran zijn blijven protesteren in vele provincies door het hele land. Ondanks de zware repressie, benadrukt het feit dat ze bereid zijn te protesteren onder de gegeven omstandigheden de ernst van hun klachten. De roep om hun rechten, die de zorgen van miljoenen arbeiders, de armen en gepensioneerden weerspiegelt, benadrukt een breder gevoel van economische uitdagingen en ontevredenheid over het huidige systeem.

Meer dan vier decennia van overheids corruptie en wanbeheer heeft geleid tot wijdverspreide armoede en totale ellende voor de Iraanse bevolking. En wat vrouwen betreft, aan de ene kant is er de discriminatie, de kloof tussen geslachten, de overmatige werktijden, de onvoldoende en ongelijke lonen, de oneerlijke arbeidsomstandigheden en het ontbreken van veiligheidsmaatregelen waarmee ze te maken hebben. Aan de andere kant is er het verkopen van hun eigen lichaamsdelen en organen of het verkopen van hun eigen kinderen uit ellende.

Ongetwijfeld zijn deze omstandigheden niet alleen beperkt tot vrouwen, aangezien miljoenen mensen in Iran te maken hebben met armoede en in absoluut onmenselijke en ondraaglijke omstandigheden leven.

Het uitbannen van armoede was een van de loze beloften van de huidige president. Informatie, gegevens en statistieken hebben aangetoond dat de situatie daadwerkelijk verslechterd is, en het land kampt nu met een ernstige economische crisis.

In het huidige Iran hebben steeds meer parlementsleden en regimefunctionarissen toegegeven dat de economische situatie alarmerend is en hoe dit kan leiden tot een uitbarsting van anti-regeringsprotesten.

Bijvoorbeeld, Mohammad Bagheri Banaei, een lid van de Economische Commissie van het Parlement, heeft openlijk zijn bezorgdheid geuit en impliciet een vrees uitgesproken voor de mogelijke uitbarsting van publieke woede. Banaei bracht een waarschuwing uit en merkte op dat de stijging van de armoedegrens en de groeiende bevolking onder de armoedegrens in Iran “in de nabije toekomst sociale en politieke problemen kan veroorzaken.”

De staatskrant Jomhuri benadrukte ook: “Mensen zijn moe van loutere leuzen en verlangen naar tastbare acties. Het is essentieel om te erkennen dat de geduld van de mensen grenzen heeft. Pas op voor de dag dat een hongerige bevolking zich tegen jullie keert.” De krant voegde daaraan toe: “Mensen weigeren een scenario te accepteren waarbij in een land gezegend met overvloedige rijkdom en hulpbronnen, een select aantal mensen profiteert terwijl miljoenen gezinnen de last van armoede dragen.”

De laatste grote opstand brak uit in september 2022 en duurde zes maanden. Het Iraanse volk is zich er goed van bewust dat zolang deze dictatuur aan de macht is, ellende en lijden zullen voortduren. Na meer dan 40 jaar van de figuurlijke hel die de mullahs hebben gecreëerd, samen met brute onderdrukking tegen wie dan ook die zich uitspreekt, is het moedige volk van Iran vastbesloten om de muur van repressie te doorbreken om vrijheid, gerechtigheid, mensenrechten en gendergelijkheid tot stand te brengen.

III) Sociale activiteiten en gelegenheden

1 - Deelname aan protestacties tegen executies in Iran in Den Haag – Amsterdam – Parijs – Brussel – Genève

Gedurende het jaar 2024 werden meerdere protestacties in diverse Europese steden georganiseerd. Hieraan hebben we bijgedragen in de vorm van steun en aanwezigheid van vrijwilligers.

2 - Deelname aan het kerstgebed en solidariteit met de families van martelaren en gevangenen van de Iraanse opstand

Op dinsdag 24 december van 18:00 tot 20:00 uur werd een kerstviering gehouden in ons kantoor, waaraan vele van onze supporters deelnamen. De ceremonie duurde twee uur.

Deelname aan het gebedsbijeenkomst

In de stad Den Haag, Lutherse kerk

Een delegatie van onze organisatie nam deel aan de kerstmis op dinsdag 24 december. Tijdens deze ceremonie staken we kaarsen aan voor vrede in het Midden-Oosten en het stoppen van de executies in Iran.

Mevrouw Dashiri en drie familieleden van politieke gevangenen

Vanuit de Iraanse christelijke gemeenschap in ballingschap in Nederland namen zij op 24 december deel aan het kerstnachtgebed in de Noorderkerk in Amsterdam. Tijdens deze ceremonie werd er een kaars aangestoken als teken van solidariteit met onze mensen die al 45 jaar onder de tirannie van de mullahs in Iran leven, en om hun vrijheid te steunen.

3 - Culturele gelegenheid voor de viering van Yalda

Iraanse Yalda nacht - 18 december

4 - Internationale Dag van de Mensenrechten – 10 december

Ter herdenking van de 120.000 mensen die sinds de diefstal van de Iraanse revolutie door de mollahs in Iran geëxecuteerd zijn, organiseerde onze vereniging een grote straatexpositie op het Damplein in Amsterdam, die goed werd ontvangen door het publiek.

5 - Tentoonstelling van vijf dagen ter herdenking van de Iraanse opstand - 15 september

De tentoonstelling duurde vijf dagen en werd bezocht door bijna 70 sympathisanten en vrienden die geïnteresseerd zijn in de mensenrechten in Iran. Op deze tentoonstelling werd een documentaire vertoond over de boodschap van politieke gevangenen uit Iran en de activiteiten van hun families. Er was ook een boekenkraam aanwezig op de tentoonstelling.

6 - Culturele gelegenheid voor de viering van Nowruz – het Iraanse nieuwe jaar

Nowruz ceremonie - 20 maart 2024

7 - Programma ter herdenking van Internationale Vrouwendag van 8 maart

Op uitnodiging van de Iran-Frankrijk Vriendschapsvereniging werd de Internationale Vrouwendag op 8 maart 2024 in Parijs gehouden. Onze vereniging was een van de verenigingen die dit programma sponsorde. Het programma, waaraan veel Europese vrouwelijke mensenrechtenactivisten en politici deelnamen, richtte zich op de steun aan de Iraanse opstand en de rol van vrouwen in een vrije toekomst voor Iran. Ook veel vrienden en sympathisanten van de organisatie namen deel aan dit programma.

IV) Communicatie en PR

De stichting ontving 301 brieven en e-mails voor culturele gelegenheden. In veel van deze e-mails hadden onze vrienden ons met vriendelijkheid en zorg omringd. Ook gaven veel van onze supporters waardevolle suggesties via brieven en e-mails. Veel vrienden stelden voor om hun e-mails in plaats van per post digitaal te ontvangen, zodat we hen niet langer onze nieuwsbrief per post hoefden te sturen.

Onze vrijwilligers hadden meer dan 1250 persoonlijke en online ontmoetingen met vertegenwoordigers van verschillende beroepsgroepen om de mensenrechtenschendingen in Iran en onze projecten voor 2024 toe te lichten.

Mail shots en andere zendingen

De stichting heeft in 2024 drie grote mail shots gerealiseerd:

1. tegen massale executies van gevangenen in Iran;
2. voor vrijlating van twee geniale studenten van Sharif universiteit die op ongegronde aantijgingen vast zitten in Evin gevangenis;
3. tegen georganiseerde arrestaties en repressie van vrouwen in de gevangenissen van het regime.

Daarnaast was er nieuwsverslaggeving voor mensenrechtenactivisten, werden wekelijkse cases voorbereid voor dagelijkse ontmoetingen en dagelijkse telefonische gesprekken en online bijeenkomsten. Deze werden ook regelmatig per post en e-mail naar voorstanders gestuurd.

We deelden tevens nieuws over mensenrechtenschendingen in Iran en fragmenten van onze prestaties en activiteiten met sympathisanten via massale e-mails en per post.

In 2024 hebben we meer dan 82.000 bulletins en maandelijkse nieuwsbrieven aan geïnteresseerden verstrekt, en dit werd met brede aanmoediging en acceptatie ontvangen. Natuurlijk waren veel van onze lezers zo vriendelijk om onze teksten te corrigeren en te verrijken om ons werk te verbeteren, en daarom zijn we verheugd te kunnen melden dat we een aantal positieve reacties van onze lezers hebben ontvangen en in dit verband bedanken we ze allemaal.

Telemarketing en sociale oproepen

Om brede en maximale druk vanuit alle internationale instanties uit te oefenen om een einde te maken aan executies en martelingen in Iran is meer dan 25.000 uren aan telemarketing- en sociale oproepen ingezet en konden we meer dan 9.000 mensen brieven.

Website

In 2024 is een start gemaakt met het moderniseren en actualiseren van de website van de stichting. Dit is met behulp van vrijwilligers uitgevoerd. Wij hopen met deze vernieuwde website onze activiteiten en feiten inzichtelijker te maken.



V) Vrijwillige inzet – Steun vanuit de samenleving

Vanuit de Nederlandse samenleving en de Iraanse gemeenschap is gedurende 2024 veel steun gekomen voor de meerdere zaken en activiteiten. Hierbij ging het over:

Vrijwilligerswerk door studenten

We bedanken oprecht de studenten die hun weekends hebben gewijd aan vrijwilligerswerk voor mensenrechtenprojecten.

Actieve samenstelling en vertaling van nieuws en artikelen en persberichten

We zijn de lieve supporters die ons hebben geholpen bij het samenstellen van nieuws, het maken van projecten, onderzoek artikelen en vertalingen oprecht dankbaar. De tijd en energie die ieder van jullie heeft geïnvesteerd, was van groot belang voor ons.

Inzet families in ballingschap

Veel van de families in ballingschap hebben een deel van hun wekelijkse tijd gewijd aan hulp en vrijwilligerswerk voor de organisatie. Het vrijwilligerswerk van deze waardevolle mensen omvatte het verspreiden van nieuwsbulletins, het brengen van boeken voor de supporters, het beantwoorden van ontvangen brieven, het opzetten van een boekenstand en het uitvoeren van secretariële taken.

De vrijwilligersgroepen voerden hun werk met enthousiasme uit en waren effectief in het verlagen van tijd- en energiekosten.

Enkele van onze supporters hebben zich vrijwillig ingezet voor het verzamelen van straatdonaties voor ons.

Eén supporter stelde zijn auto ter beschikking aan de liefdadigheidsorganisatie voor gebruik tijdens ontmoetingen.

Spontane en kanalensteun door de weldoeners van de families

Wij ontvingen 10 waardevolle bijdragen via de kanalen van onze supporters, waarvoor wij zeer dankbaar zijn.

Bedrijven

We danken ook de bedrijven die een deel van hun jaarlijkse steun aan onze projecten en liefdadigheidsorganisatie hebben toegekend. Een genereuze organisatie schonk gedurende het jaar een aantal kantoorbenodigdheden, waaronder papier, aan onze organisatie als cadeau. Eén bedrijf schonk ons 5 computers.

Een andere weldoener schonk gedurende het jaar meerdere keren voedsel aan de vrijwilligers van onze liefdadigheidsorganisatie.

Toewijzing van menskracht voor onze activiteiten

Activiteit	Uren inzet
Mensenrechtencampagnes in 2024	411.010 uur
Persoonlijke en online ontmoetingen - gericht op het bespreken van mensenrechtenschendingen in Iran	117.800 uur
Documentaire- en filmproducties:	200 uur
Mediaproducties en sociale netwerken	710 uur
Secretariaat, schrijven en nieuws voor de website	900 uur
Handtekeningenverzameling, boekenstands en tentoonstellingen	14.500 uur
Het houden van zes mensenrechtenbriefings, elke twee maanden	500 uur
Telemarketing - sociale calls voor het onthullen van mensenrechtenschendingen in Iran	25.321 uur

Daarnaast organiseerden wij sociale activiteiten voor de supporters van de organisatie, in het bijzonder ouderen die zorgbehoevend waren – voor hun boodschappen en medische zorg.

Bijlagen

Bijlage 1, Een kijk op de vrouwelijke politieke gevangenen die geen medische zorg krijgen

Meer dan vier decennia lang heeft de strijd voor vrijheid, vrouwenrechten en het verwerpen van religieuze dwang de confrontatie tussen het Iraanse volk en het heersende regime gedefinieerd. Gedurende deze tijd hebben de Iraniërs ongeëvenaarde moed getoond in hun verzet tegen de tirannie.

Grimmig mensenrechtenrecord in Iran

De wreedheden van het klerikale regime zijn berucht: het executeren van tienermeisjes, het doden van oudere moeders en zwangere vrouwen, het vermoorden van religieuze leiders van andere geloven, en het toepassen van onmenselijke martelmethode. Tientallen duizenden moedige vrouwen en meisjes die zich tegen deze vrouwonvriendelijke dictatuur verzetten, hebben brute marteling of executie ondergaan.

Door de jaren heen hebben meer dan 100.000 van Irans beste burgers hun leven gegeven in de strijd tegen dit regime. Dit omvat de 30.000 politieke gevangenen die in de zomer van 1988 werden gemarteld en geëxecuteerd na een kort bevel van Khomeini, de oprichter van het klerikale regime.

Het klerikale regime heeft, gezien de maatschappij die op het punt staat te ontploffen, zich genoodzaakt gezien de onderdrukking te escaleren om de publieke woede te onderdrukken en een nieuwe opstand te voorkomen. In de afgelopen 12 maanden alleen al zijn bijna 901 mensen geëxecuteerd, waaronder 31 vrouwen.

Daarnaast heeft het regime op 13 december 2024 een draconische, misogynistische wet aangenomen die talloze staatsinstellingen mobiliseert om verplichte sluiering af te dwingen. Deze wet is niet alleen een aanval op vrouwen, maar een oorlogsverklaring tegen de samenleving.

Deze wet werpt licht op het lot van enkele vrouwelijke politieke gevangenen die nog steeds slachtoffers zijn van dit brute regime.

De status van vrouwelijke politieke gevangenen in Iran

Het Iraanse regime schuwt geen middel in haar streven om dissidentie het zwijgen op te leggen. Arrestaties, marteling en lange gevangenisstraffen zijn slechts enkele van de maatregelen die tegen degenen worden genomen die pleiten voor de meest basale mensenrechten voor zichzelf en hun medeburgers.

Een bijzonder inhumane tactiek is de systematische ontzegging van medische behandeling voor politieke gevangenen, waardoor zij feitelijk worden blootgesteld aan een langzame en pijnlijke dood. Dit beleid is een flagrant schending van fundamentele mensenrechten.

Hieronder volgen de gevallen van enkele vrouwelijke politieke gevangenen die medische zorg wordt ontzegd als een vorm van straf en marteling:

Zeinab Jalalian

Als de langst vastgehouden vrouwelijke politieke gevangene van Iran, heeft Zeinab bijna 17 jaar in verschillende gevangenissen doorgebracht. Op 42-jarige leeftijd lijdt deze Koerdische activiste aan maag-, nier- en oogproblemen, naast andere ernstige gezondheidsproblemen. Toch wordt haar behandeling geweigerd, tenzij ze instemt met samenwerking en het afleggen van televisiebekentenissen. Ze is momenteel gedetineerd in de centrale gevangenis van Yazd.

Maryam Akbari Monfared

Maryam, een 49-jarige moeder van drie kinderen, heeft 15 jaar in de gevangenis doorgebracht, met twee extra jaren onterecht aan haar straf toegevoegd. Ondanks dat ze in aanmerking komt voor vrijlating op basis van de eigen wetten van het regime, blijft ze opgesloten. Ze krijgt geen toegang tot medische zorg van buiten de gevangenis en lijdt aan leverziekte, verergerd door de slechte gevangenisomstandigheden. Het Ministerie van Inlichtingen heeft haar verboden een arts buiten de gevangenis te bezoeken. Hoewel de gevangenisarts een speciaal dieet voor haar heeft voorgeschreven, zijn haar verzoeken om geschikte voeding en toegang tot een specialist onbeantwoord gebleven. Haar fysieke toestand is ernstig verslechterd door onvoldoende voeding en gebrek aan medische zorg, wat heeft geleid tot verschillende complicaties.

Maryam wordt momenteel vastgehouden in de gevangenis van Qarchak, onder onhygiënische omstandigheden, gemengd met niet-politieke gedetineerden, in strijd met internationale normen.

Zahra Safaei

Een 62-jarige politieke gevangene die acht jaar in de jaren '80 heeft vastgezeten, lijdt Zahra aan ernstige hartproblemen en hoge bloeddruk. Na drie jaar gevangenisstraf werd ze in februari 2023 vrijgelaten, maar in september opnieuw gearresteerd en veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf. Ze is de essentiële medische verlof geweigerd, ondanks haar onvermogen om de gevangenisstraf te doorstaan.

Marzieh Farsi

Marzieh, een 59-jarige moeder van twee kinderen, vecht tegen kanker. Na drie jaar gevangenisstraf werd ze in maart 2023 vrijgelaten, maar in augustus opnieuw gearresteerd en kreeg een straf van 15 jaar.

Raheleh Rahimi Pour

Raheleh, een 71-jarige burgerrechtenactiviste, dient een gevangenisstraf van zes jaar uit omdat ze gerechtigheid zocht voor haar broer en neef, slachtoffers van de massale executies in de jaren '80. Ze lijdt aan een hersentumor en meerdere andere ziekten, en haar gezondheid verslechtert. Ondanks haar leeftijd en gezondheid, heeft de rechterlijke macht haar verzoek om medische evaluaties geweigerd.

Parvin Mirasan

Deze 67-jarige politieke gevangene zit een gevangenisstraf van vier jaar uit in de Evin gevangenis. Ze lijdt aan meerdere gezondheidsproblemen, waaronder diabetes, de ziekte van Parkinson en gewrichtsproblemen, en ervaart af en toe darmadhesies. Ze heeft ernstige pijn in haar linkerknie, die vaak opzwellt, waardoor het voor haar extreem moeilijk is om te lopen. Na maanden zonder medische behandeling werd ze uiteindelijk naar een ziekenhuis gestuurd, waar artsen vaststelden dat haar linkerknie een operatie nodig had. In plaats van de benodigde operatie te krijgen, werd ze terug naar de gevangenis gestuurd na slechts pijnstillers te hebben gekregen.

Parvin Mirasan heeft af en toe ernstige vergeetachtigheid en wordt vaak stil, starend in de ruimte. Andere keren wordt ze plotseling spraakzaam. Ondanks haar talrijke fysieke en neurologische gezondheidsproblemen, is haar verzoek om doorverwezen te worden naar de gerechtelijke geneeskunde om haar onvermogen om gevangenisstraf te ondergaan geweigerd.

Nejat Anvar Hamidi

Deze 69-jarige moeder lijdt aan schildklierproblemen, hoge bloeddruk en chronische migraine. Ze heeft staar in beide ogen, wat bloedingen heeft veroorzaakt door gebrek aan behandeling. Ondanks haar dringende behoefte aan chirurgie en gespecialiseerde zorg, blijft haar toegang tot medische zorg geblokkeerd als straf. Ze is momenteel gedetineerd in de beruchte Shaiban gevangenis in Ahvaz.

Fatemeh Ziiai (Hoori)

Een 67-jarige politieke gevangene en moeder van twee, Fatemeh lijdt aan multiple sclerose en ernstige infecties. Haar gezondheid is aanzienlijk verslechterd door de langdurige ontzegging van behandeling.

Azar Korvandi (Mosazadeh)

Een politieke gevangene in haar 60's, Azar heeft ernstige hartproblemen, met twee geblokkeerde slagaders die onmiddellijke zorg vereisen. Haar verzoeken om ziekenhuisopname zijn genegeerd door de autoriteiten van de Evin gevangenis.

Massoumeh Yavari

Geboren in 1978, is Massoumeh Yavari een huisvrouw en moeder van twee kinderen. Ze werd in september 2023 gearresteerd en dient een straf van 13 jaar uit in de Dowlatabad gevangenis van Isfahan. Massoumeh is erg ziek, lijdt aan verschillende ziektes, waaronder hartziekten, geblokkeerde slagaders en ernstige hypothyreoïdie. Ze heeft ook een lumbale hernia-operatie ondergaan. Ze verkeert volgens berichten in erbarmelijke omstandigheden in de gevangenis.

Internationale dag van de Mensenrechten en de uitgebreide schending van de rechten van vrouwelijke politieke gevangenen in Iran

Vrouwelijke politieke gevangenen die medische behandeling worden ontzegd. Van links naar rechts: Sarvnaz Ahmadi, Nasrin Javadi, Massoumeh Yavari, Azar Korvandi, Reyhaneh Ansari Nejad, en Raheleh Rahemipour.

Sarvnaz Ahmadi

Een 26-jarige kinderrechtenactiviste en maatschappelijk werker, Sarvnaz lijdt aan epilepsie en ernstige neurologische problemen. Ondanks haar toestand kreeg ze slechts één week medisch verlof voordat ze gedwongen werd terug te keren naar de gevangenis.

Massoumeh Nassaji (Farah)

Massoumeh, 62 jaar oud, lijdt aan astma en chronische bronchitis. Ze werd veroordeeld tot 5 jaar en 4 maanden gevangenisstraf. Gearresteerd in september 2022, werd ze 48 dagen in eenzame opsluiting en marteling gehouden. Ondanks medische rapporten die haar onvermogen om gevangenisstraf te doorstaan bevestigen, blijft ze vastzitten.

Farzaneh Ghareh Hassanlou

Een deelnemer aan de nationale opstand van 2022, Farzaneh wordt 25 jaar gevangenisstraf opgelegd in de centrale gevangenis van Mashhad. Na een operatie voor een tumor werd ze te vroeg terug naar de gevangenis gestuurd, waar ze nog steeds de noodzakelijke behandeling wordt ontzegd.

Reyhaneh Ansari Nejad

Een 58-jarige arbeidsactiviste die een straf van vier jaar uitzit, lijdt Reyhaneh aan ernstige gewrichts- en rugpijn. Ondanks medische aanbevelingen voor fysiotherapie wordt haar toegang tot de juiste behandeling ontzegd, wat haar toestand verergert.

Azam Khezri Javadi

Deze 67-jarige arbeidsactiviste, momenteel gevangengezet in de vrouwenafdeling van de Evin gevangenis, lijdt aan meerdere gezondheidsproblemen, waaronder ernstige osteoporose, en is geweigerd de juiste medische zorg te krijgen. Door een onvermogen om calcium op te nemen, heeft ze gespecialiseerde behandelingen en injecties nodig voor osteoporose, maar is niet naar een ziekenhuis overgebracht. Ondanks haar gevorderde leeftijd, een hernia, een laag aantal witte bloedcellen en aanzienlijk gehoorverlies, zijn haar verzoeken om medisch verlof tot nu toe geweigerd.

Deze gevallen benadrukken de flagrante onrechtvaardigheden en wijdverspreide mensenrechtenschendingen in de Iraanse gevangenissen. Wij roepen de Verenigde Naties en mensenrechtenorganisaties op om een onafhankelijke internationale delegatie naar de Iraanse gevangenissen te sturen om de omstandigheden van de gevangenen, vooral vrouwelijke politieke gevangenen, te onderzoeken.

De val van de dictatuur in Syrië, een langdurige bondgenoot van het klerikale regime in Iran, en de daaropvolgende blootstelling van de wreedheden in zijn gevangenissen, benadrukken de dringende behoefte aan internationale controle op het gevangenisstelsel in Iran.

Bijlage 2, De verdwenen wilde dieren van Iran: Een oproep tot actie.

Inleiding

Iran, het thuisland van een rijke verscheidenheid aan landschappen, van de torenhoge Zagrosgebergten tot de uitgestrekte woestijnen van Dasht-e Kavir, staat bekend om zijn natuurlijke schoonheid en diverse ecosystemen. Achter de aantrekkingskracht van de pittoreske terreinen ontvouwt zich echter een ernstige milieucrisis. In de afgelopen decennia hebben de wilde natuur van Iran en de natuurlijke habitats enorme verliezen geleden. Als een organisatie die zich inzet voor het behoud van het milieu en de soorten die hun thuis daar hebben, hebben wij van dichtbij de catastrofale effecten van ontbossing, stroperij, habitatvernietiging en klimaatverandering op de fragiele ecosystemen van Iran gezien.

De achteruitgang van de wilde dieren van Iran

Iran is al lange tijd de thuisbasis van een verscheidenheid aan endemische en bedreigde soorten. Van de majestueuze Perzische luipaard, de snelle cheeta, tot de zeldzame Kaspische zeehond, de wilde dieren van Iran bloeiden ooit in de verschillende regio's van het land. Menselijke activiteit heeft echter de achteruitgang van deze soorten versneld. De situatie is nog verontrustender omdat veel van deze dieren nergens meer heen kunnen, aangezien hun natuurlijke habitats zijn vernietigd of gefragmenteerd.

De Perzische luipaard

Ooit vrij rondzwervend in de noordelijke en westelijke delen van Iran, staat de Perzische luipaard nu op de rand van uitsterven door stroperij en verlies van habitat. Deze luipaarden, een symbool van de wilde natuur van Iran, worden nu alleen nog in kleine, gefragmenteerde gebieden gevonden, voornamelijk binnen beschermde reservaten. Maar zelfs hier blijven menselijke indringing en illegale jacht de overleving van deze dieren bedreigen.

De Aziatische cheeta

Misschien het meest iconische voorbeeld van het verlies van wilde dieren in Iran is de Aziatische cheeta. Bekend om zijn snelheid en gratie, is deze grote kat gereduceerd tot een kritisch bedreigde populatie, met minder dan 50 individuen die in het wild overleven. Verlies van habitat, conflicten tussen mens en dier en een gebrek aan prooi zijn allemaal bijdragende factoren voor de dreigende uitsterving.

De Kaspische zeehond

Een ander slachtoffer van de milieuschade is de Kaspische zeehond, wiens populatie dramatisch is afgenomen door watervervuiling, overbevissing en habitatvernietiging in de Kaspische Zee. Deze unieke zeehond staat nu voor een onzekere toekomst, met een afname van het aantal elk jaar.

De oorzaken achter de crisis

De vernietiging van de wilde natuur van Iran is niet het resultaat van één enkele factor, maar eerder een combinatie van verschillende, complexe problemen:

Ontbossing en Grondconversie: De bossen van Iran, het thuis van talloze soorten, worden gekapt voor landbouw, infrastructuurontwikkeling en stedelijke uitbreiding. Terwijl de bossen afnemen,

vermindert ook de biodiversiteit daarin, wat veel soorten op de rand van uitsterven duwt. Het Iraanse regime en haar agenten zijn de oorzaak van deze vernietiging.

Klimaatverandering: Klimaatverandering heeft ook een tol geëist van de ecosystemen van Iran. Stijgende temperaturen, verminderde neerslag en langdurige droogtes hebben geleid tot de degradatie van habitats, waardoor dieren gedwongen worden te migreren of te sterven van de honger. Het veranderende klimaat verergert ook de verspreiding van ziekten onder de wilde populaties.

Onze missie: Het beschermen van de toekomst van de wilde dieren in Iran

Als een organisatie die zich inzet voor milieubehoud, streven wij ernaar de snelle vernietiging van de wilde dieren van Iran te stoppen en de ecosystemen te herstellen. We kunnen echter de cruciale rol van het Iraanse regime en haar systemische corruptie in het versnellen van de milieucrisis niet negeren. De nalatigheid van het mollahregime en de prioriteitstelling van korte termijn economische en politieke voordelen hebben geleid tot onomkeerbare schade aan het natuurlijke erfgoed van Iran. Onze missie is de wereldwijde onthulling van de antimilieu maatregelen van het Iraanse regime die de milieuschade hebben vergemakkelijkt.

Onze Focus

Wereldwijde openbaring

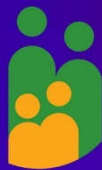
In een land waar het regime actief de stemmen van verzet onderdrukt, waaronder degenen die pleiten voor milieubescherming, en ondanks het gebrek aan steun van de regering voor echte milieuherzieningen, werken wij onvermoeibaar tegen de destructieve beleidsmaatregelen van het Iraanse regime in internationale fora door documentair nieuws en informatie te verstrekken.

Conclusie

De milieuvernietiging en het verlies van wilde dieren in Iran zijn ernstig, maar er is hoop. Met gezamenlijke inspanningen van zowel het volk van Iran als de internationale gemeenschap kunnen we de vernietiging stoppen en een duurzame toekomst creëren waarin zowel mensen als wilde dieren kunnen co-existeren. De toekomst van het natuurlijke erfgoed van Iran hangt af van ons vermogen om de status quo uit te dagen en verantwoording van het regime te eisen.

Als een charitatieve organisatie zetten wij ons in om deze visie werkelijkheid te maken en het Iraanse regime verantwoordelijk te houden voor zijn rol in de voortdurende milieucrisis.

JAARVERSLAG 2024



SF stichting van de Familieleden

Stichting van de Famileden jaar 2024

Balans per december 2024

Stichting van de Famieleleden

	31-12-2024	31-12-2023
	€	€
Materiele vaste activa	4.208	6.092
Vorderingen en overlopende activa	80.000	125.000
Liquide middelen	22.729	25.660
Totaal activa	106.937	156.752
Bestemmingsreserve	-214.803	-166.272
Garantie reserves	112.800	149.800
Langlopende schulden	200.700	151.200
Kortlopende schulden en overlopende passiva	8.240	19.024
Totaal passiva	106.937	153.752

Gewaarmerkt voor identificatiedoeleinden

One Accountants BV

Stichting van de Familieleden

	2024	2023
Baten	€	€
Baten uit eigen fondsverwerving	356.068	364.517
Overige baten	37.000	642.000
Totaal baten	393.068	1.006.517
Lasten		
Internationale bijeenkomsten	224.383	857.528
Conferenties , seminars voorlichting	15.185	109.178
Mediavorlichting en voorlichting	62.405	102.980
Perspublicaties, mailing	29.765	33.073
Bijdrage hulporganisaties	0	10.500
Donateursbijeenkomsten	7.460	27.232
Totaal besteed aan doelstelling	339.198	1.140.491
Lasten		
Kosten eigen fondsverwerving	21.781	35.246
Overige kosten	0	0
Totaal besteed aan uitvoering	21.781	35.246
Kosten inzake huisvesting	57.409	55.045
Kosten inzake vrijwilligers	7.603	6.338
Kosten inzake beheer	9.651	20.144
Kosten inzake administratie	5.957	6.688
Overige kosten	80.620	88.215
Resultaat	-48.531	-257.435
Ten laste/toevoegen aan bestemmingsres	-48.531	-257.435

Gewaarmerkt voor identificatiedoeleinden

One Accountants BV